

המשך סיפור לשבת – אבי יתומים.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"ואני אומר לו: 'מוטל', גם אני יתום, עשר שנים שאני גדל בלי אבא גם לי לא היה קל, בכיתי המון בלילות מגעגועים לאבא, מרצון לחיובק ולטפיחה על השכם של אבא, בוכה המון ורוצה לעשות טיול עם אבא. אבל אבא הלך לעולם שכולו טוב, כפי רצון הבורא". ואז אני מחבק אותו חזק חזק ולוחש על אוזנו "מוטל", נכון זה קשה, ועצוב, אבל אל תשכח מוטל! אנחנו יתומים אבל יש לנו אב, האבא הכי גדול וחזק, אבי יתומים ודיין אלמנות, הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. לנו יש אבא שהוא המקור של כל האבות והאמהות והוא לעולם לא עוזב, והוא לעולם לא מאכזב, ואני אומר לך, מנסיון מתוק שלי, שהוא דואג לכל מחסורינו, והוא מרומם אותנו ומוליק אותנו להצליח בעולם הזה לא פחות מילדים אחרים, אפילו הרבה יותר מהם. למה? כי אנחנו נבחרנו לעבור את העולם הזה כיתומים, כי אנחנו חזקים יותר, אנחנו מאמינים יותר, אנחנו הכי בנים שלו אנחנו והכי קרובים אליו. האמן לי מוטל, אני מחבק אותך, זה כמו שאני מחבק את עצמי... ואת המילים שאני משמיע לך עכשיו, אף אחד לא השמיע לי... אז בוא נרים עינינו לשמים ונגיד, בקול רם, בלי בושה, "תודה אבא שבשמים על כל הטובות שאתה גומל לנו.. גם אם עינינו טחו מלדעת או מלהבין מה טוב ומה רע עבורינו. אבל אתה אבא, אתה עושה לנו את הכל לטובה".

"מוטל הרים עיניים לחות לעברי ולחש, "תודה רוביק... אתה אומר לי דברים מחזקים" אח"כ הוא רץ לעבר המצנחים המרחפים הצבעוניים, כדי לעוף כמו כולם באויר העולם, הטומן הפתעות שצריך לדעת כיצד להתנדנד עמן. ותודה גם לך הרב לוי, שהארת את עיני, על כך שיתומים חייבים להתעורר בזמן, כדי לא לגלות שהפסידו פרק זמן ארוך מידי מחייהם עד שמצאו את דרכם בדמע. אני כשלעצמי שומר עם היתומים שבעיר שלי על קשר טוב, ומרבה לעודד, לחבק ולשחק, מנסה להיות אבא שלהם".

פרי קטן - מאחורי הסיפור

על הצוק הנתניית

כשהגעתי לאתר מצנחי הרחיפה על גב הצוק הנתניית, יכולתי למשש את ארמונות החסד והאהבה שיש לאותם אנשים טובים המוסרים אונם וממונם למען בניו של מלך, שנגזרה עליהם יתמות.

העולם הזה רעוע, וכמעט כל דבר צריך חיזוק. תורה, תפילה וגמילות חסדים. כשרוביק שוחח איתי על חייו ויתמותו ועל תרומתו המיוחדת לקהילה רגישה זו, חשתי צורך עז להנציח הדברים עלי ספרים, כדי להאיר זויות ידועה: מי שתורם נפשו למען הזולת, זוכה לנפש בריאה ופועמת, ולהרבה סיעתא דשמיא לעזור, בבחינת "יש מפזר - ונוסף עוד".

מילתא דבדיחותא

שקט'ם בשיזור

היום שיש, אימא הכ'ה אג הא'דים האכ'א נח'וסים

ואל:

"אי יכול אומר אי אמה א'יוע א'היו בשקט בשיזור?"

"האק זה", ניסה שימ'א'ה, "באל אהא'א'דים

ישנים!?"

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"כי תצא למלחמה על אויבך ונתנת ה' אלוהיך בידך ושבית שביו" (כ"א י')

אומרים בעלי המוסר שהפסוק מדבר על המלחמה התמידית שיש בין האדם, לבין האויב הנצחי שלו - "היצר הרע".

וכבר אמרו חז"ל (קידושין ל') "יצרו של האדם מתגבר עליו בכל יום ויום ואלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו". וכיון שכן יכול אדם להתיימש ולומר שזה בלתי אפשרי לנצח את היצר הרע בדרך הטבע, ולכן לא אלחם בו.

ולכן אומרת התורה "כי תצא למלחמה על אויבך" - מספיק שאתה רק **תצא** למלחמה, רק תתחיל להילחם עם היצר, וכבר **"נתנת ה' אלוהיך בידך"** - הקב"ה כבר יעזור לך לנצח אותו ד"הבא להיטירה מסייעין בידו".

[תורת משה]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
 וכן אופניים יד שניה
 במחירים מוזלים
052-718-38-66

ביזנייטס'
העסק והסקופ במקום אחד!
 מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר
 לפרסום טל: 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

זכרון יהודה

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 19:00
 יציאת השבת: 19:50
 רבנו תם: 20:39
 לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

פרשת כי תצא

שומר היער קד אפיים ארצה

"והיה עמך עד דרש אחיך אתה והשבתו לך" (כ"ב ב')

סיפרה הרבנית ליפשה פיינשטיין, ביתו של הגאב"ד דבריסק זצ"ל, לילד העיר בריסק היה יער עבות שהשתרע על מרחבים עצומים, ופעם כאשר הייתי בגיל שש שנים לערך, עברתי ביער ומצאתי על הארץ פטיש גדול. התבוננתי בכול צדדיו וראיתי שאין בו סימנים. כיוון שמרבית התושבים בעיר בריסק היו גויים, החלטתי ליטול את הפטיש לעצמי. הרבנית ליפשה מספרת שכאשר שבה לביתה ראה אביה מרן הגאב"ד דבריסק זצ"ל, את הפטיש בידה. אף הוא התבונן בו, ואחר כך אמר שהפטיש משתייך מן הסתם לשומר הישוב 'בבודקה' בקצה השני של היער. נטל מרן הגרי"ז הלוי זצ"ל את ביתו הקטנה והחל לעשות את דרכו ביער כדי למצוא את השומר ולהחזיר לו את האבידה. עשרים דקות ארכה הדרך בצידה האחד, עד שהגיעו האב וביתו אל בקתת השומר. "אבא שאל את השומר האם אבד לו חפץ כלשהו, וזה השיב לו על אתר שאכן אבד לו פטיש!". ... סיפרה הרבנית, הרב מבריסק הראה לו את הפטיש והשומר אישר בו במקום שהמדובר בפטישו האישי. כל כך התפעל הגוי מהרב, ומהמאמצים שהשקיע כדי להשיב לו את הפטיש, שלא נחה דעתו עד שקד אפיים ארצה לפני מרן זצ"ל ואמר 'ברוך אלוקיהם של אלה'. עשרים דקות הלוק, עשרים דקות חזור, ובזמן הזה הרי היה אפשר לכתוב עוד 'שטיקל' ברמב"ם או ללמוד עוד כמה דפים. למורות זאת ראה הרב חשיבות רבה בחינוך ביתו להשבת אבידה, ובכך הביא לקידוש שם שמים גדול בעיני הבריות. כי זה כל יעודנו בחיים על אדמות. לקדש את שמו יתברך. יקבל כל אחד על עצמו להתנהג עם הבריות באופן שיקדש את שמו של מלך מלכי המלכים, ויוכיח בכך להמון העם איזה אושר עצום טמון בהתדבקות בדרכיו ובמידותיו.

העשיר העליב את הסנדלר לשעבר בפני מחותניו

"ונקלה אחיך לעיניך" (כ"ה ג')

יש והינך קורא או שומע סיפור מזעזע שאינו נותן לך מנוח. פרטיו מרעידים את נימי הלב. זה מה שקרה לנו כאשר התוועדנו למעשה האיום המודפס בספר "תנועת המוסר" המתאר את קורות חייהם של גדולי המשגיחים בדור העבר.

עשירי וילנא, כך מסופר שם, נהגו להשיא את ילדיהם בטקס מפואר ברחבה של וועד הקהילה. נישואין במקום ההוא הותרו רק לעשירים ולנגידים, שהיו תומכים בצרכי הקהילה, והכל ידעו שהחתונה הנערכת ברחבה זו, היא שלמחותנים עשירים, ומי שלא התאים להגדרה זו, לא ניסה אפילו לבקש או להעלות בדעתו להשיא שם את ילדיו. קרה פעם ואחד העשירים, שבעבר הלא רחוק היה סנדלר פשוט, השיא את אחד מצאצאיו וערך את החתונה ברחבת העשירים. עיניהם של כמה מעשירי וילנא היתה צרה בסנדלר שהתעשר, ואחד מהם עשה מעשה שלא יעשה. כשחזר העשיר הוילנאי מהחופה עם מחותניו, שאף הם היו נגידים, ניגש צר עין אחד אל הסנדלר לשעבר, חלץ את נעלו ושאל בפני כל הנוכחים: "כמה יעלה לי לתקן את הסוליה שנקרעה?".

בספר "תנועת המוסר" מובא שכאשר שמע רבי ישראל סלנטר את המעשה הוציא מפיו משפט מבהיל, שאלמלא ר' ישראל אמרו, אי אפשר היה להאמין שנאמר. "טבחוני, אמר מיסד תנועת המוסר, שלאחר מעשה זה שהתרחש כאן- מובאים גדולי הדור שעבר לדין מחודש בשמים!" והביאור בזה הוא, שהממונים על חינוכו של הדור צריכים לתת את הדגן על עוולה נוראה כזו שיצאה מתחת ידיהם. הם ייתבעו מדוע לא חינוכו את בני הדור למידות טובות, עד שהגיעו לשפל תחתיות שכזה, להעליב מחותן בפני מחותניו בצורה כה בויה. הרב הביא את הסיפור כדי להמחיש בפני ההורים את חובת החינוך המוטלת עליהם להשיג על ילדיהם. אמנם מי שיביא ראיה שעשה כל מה שהיה מוטל עליו לעשות, ייפטר מן הדגן אבל ראיה כזו תצטרך לעמוד במבחנים קשים ביותר.

319

ליווג הגנו:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, ולידה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.

שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שרה בת מרים אהובה, שלמה בן שמחה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:

יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב לע"ג: שלום בן סעדיה- רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-

ההנצחות

ולתגובות:

052-718-38-66

מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

סיפור קצרצר לשבת.

מאת ש.ל.

למען ייטב לך (כ"ב ז')

למען ייטב לך - לעולם שכולו טוב, והארכת ימים - לעולם שכולו ארוך (קידושין לט"ב ע"ב)

איש אחד חלה ונטה למות, וקראו לה'חברה קדישא' שיעמדו על ידו, כנהוג. פתאום הפך החולה פניו אל הקיר, ומיד אחר זה הפך את עצמו כשפניו אל האנשים העומדים אצלו, ואמר: לכו לדרוככם, עדיין לא הגיע זמני. ובשבת, אחר שלוש סעודות, שלח לקרואו לה'חברה קדישא' ואמר להם: עתה הגיע שעתי שאסלק מן העולם הזה. שאלוהו האנשים: זו מנין לך? אמר להם החולה: בימי נעוריי הייתי משרת בכפר אצל בעל הבית אחד, שהיה חותנו של הרב הקדוש רבי דוד מלוב. וקרה פעם שבעל הבית שלח אותי, קודם אור היום, אל השוחט, שישחט לו אייל אחד. היה אז יום חורף וקור נורא שלט בחוץ. בדרך ראיתי איש אחד שעבד על הארץ בפישות ידיים ורגליו גישתי במרוצה לראות מי הוא האישי, ופחד נורא תקף אותי בראותי כי הוא חתנו של בעל הבית, רבי דוד, וכמעט יציאה ושמתו מקור. רבי דוד טבל אז וסבר את הקרח ובצאתו מהמים הקרים התעלף. פשטתי מיד את הפרווה שלי והלבשתי את רבי דוד, ולקחתי על כתפיי והולכתי לביתו, הרתחתי קומקום של מים ונתתי לו חמין, השכבתיו על המיטה ולאט לאט שב לאיתנו. ורבי דוד השיב את אגלה את הדבר עד בוא יום פקודתי, והוסיף לומר לי: בשכר העבודה הגדולה הזאת שעשית לי, אני מחויב לתת לך משכורתך, ואתה יכול לבחור לך אחת משתי אלה: עשיריות או עולם הבא. בחרתי לי עולם הבא. ודוד הסכים, ואמר לי: קודם הסתלקותך מן העולם תראה מקור. בהקיצך, וכל עוד לא תראה אותי, אף אם תהיה במצב של גסיסה, תדע שעוד לא הגיע זמני. ולכן בערב שבת, הפכתי פני אל הקיר כי הרגשתי שרגעי ספורים, וחשבתי שבוודאי אראה את רבי דוד, כהבטחתי. אבל לא ראיתיו. הסיבה היא, כי כשקראו בעולם העליון את רבי דוד שילך למלא את הבטחתי לבקר את הגוסס אמר: עתה שבת אצלי, ואיני רוצה לבוא לעולם התחתון המגושם. אחר שבת אלק. והנה עכשיו בא אצלי, וראיתיו היטב, וידוע אני לבטח כי תפק אפטר מן העולם, ובבקשה ממך לומר אתי וידוי. אמרו איתו וידוי מילה במילה, ומיד נפטר לחיי עולם הבא.

סיפור לשבת - אבי יתומים.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

"שלום לך הרב לוי, שמי רוביק. אם יש לך זמן בשבילי, רציתי לספר לך סיפור, זה לא בדיוק סיפור... או אולי כן. קראתי לפני יותר משנה, סיפור באחד הספרים שלך על יתום שהצליח רק אחרי 30 שנים של סבל, לשקם את עצמו ולהקים בית נאמן. היתום בסיפור "יתום ללא סטגוריה" לא גדל בסביבה חרדית, ולא ינק ולא קיבל ערכים של יהדות צרופה, אבל השיקום שלו נגע לליבי, והדברים נתנו לי המון כוח לעצמי. לפעמים סיפור משפיע על הנפש הרבה יותר משיחות מוסר, כך הרגשתי, ולכן אני מרגיש צורך עז לספר לך עניין מאד אישי שלי, כי במידה מסוימת אתה שותף לך, יש לך זמן בשבילי?".

בהחלט בשמחה.

"הייתימתי מאבא ז"ל לפני 11 שנים, כיום אני בן 19 ואני אפתיע אותך, אני אמנם צעיר, אבל אני בעצמי "אבא" של המון ילדים?

הפתעת אותי, באיזה גיל נישאת?

"לא, לא, אני עדיין בחור ואולי רק בעוד שנה-שנתיים אצא לשדוכין ובעזרת ה' אזכה להקים בית מאושר...".

אם כן השאלה עדיין תלוייה באויר, אתה טוען שאתה "אבא" להמון ילדים הכיזר.

"ברשותך נתחיל מאלף. כשאבא נהרג בתאונה חשבתי שעולמי חרב עלי, ונותרנו חמישה יתומים קטנים אצל אמא טובה כל כך, שבמעט כוחותיה התמודדה מול מציאות קשה של דוחק ומחסור מצד אחד, וחלל נורא שנפער מחייה מצד שני. בהתחלה כולם ניסו לעזור, ואפילו עזרו מאד. קנו, הביאו, התרימו, באמת, עד כמה שהבנתי אז כילד, אמא צלחה את השנה הראשונה מבחינה חומרית יחסית בסדר.

אח"כ נכנסנו לשיגרה של יתמות... ואתה בטח מתאר לעצמך מה מרגיש ילד קטן שאין לו אבא. מדובר בהמון לילות של בכי בתוך כרז... מן געגועים צורבים לא לדמות של אבא. אתה מאמץ זכרונות חזק חזק אל הלב, שלא יעלמו. אבא צועד עמי יד ביד בדרך אל הגן, וממנו, אבא במסיבת סידור מחביא מתמקד ונותן לי אחרי המסיבה. אבא נוסע איתי לטיול, מנדנד אותי על דגנדה קטנה, מרחפים בקרוסלה, צועדים בתוך נחל בגולן. מביט על אלבום התמונות ומנסה לשאוב מתוכן כמה דקות של עונג, של חיוך ושמחה. עוצם את העיניים ומשחזר את הדקות היפות הללו, ואח"כ נזכר שאין לי אבא, ובוכה בוכה. והשנים חולפות, וזה נורא קשה ומעיק. מחפשים ובשילך אברך שילמד איתך "באבות ובנים"... לפעמים שוכחים שאין לך אבא ושואלים "שם האב?".

"חוזרים הבימה מהתלמוד תורה... אמא עדיין בעבודה מחכים לה בקוצר רוח, רעבים, לא תמיד יש אוכל מוכן, לפעמים אין, הרבה לפעמים אין. נזכרים שאבא היה קופץ מהכולל מחבק ומנשק אותנו אחד אחרי השני, מכין לנו כמה חביתות, או אורז, או צ'יפס, מאכיל אותנו והוזר ללמוד. אבל אבא איננו. שני הדודים שלי מדי פעם היו באים ולומדים איתי, משוחחים איתי, אבל הייתי תמיד עצוב, הם מאד דומים לאבא שלי במראם החיצוני, ואחרי שהם היו הולכים הייתי בוכה מסתגר

פרבראות

"וכי התיין לאיש שתי נשים... וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה והיה ביום הנחילו את בניו לא יוכל לבכר את הבן האהובה על פני בן השנואה הבכור כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שניים" וכן (כ"א ט"ו-יז)

ואומר הגר"א זצ"ל שכבר במילה "בכר" שכתוב בפסוק הראשון, רמזו הדין של פי שניים. שהרי כל אות מהמילה "בכר" היא כפולה במספרה מהאות הקודמת לה. שהרי האות ב' כפולה מהאות א' שלפניה, והאות ו' - כפולה מהאות ק' שקודמת לה. לרמז לנו שבכור נוטל פי שניים. [פנינים משולחן הגר"א]

שלוחה 1 קו זמני תפילות - חיפוש מנין 24 שעות.	שלוחה 2 מאגר השיעורים - שיעורי דף היומי ועוד...
שלוחה 3 קו המכירות הארצי - מוצרי יד שניה, השכרת ומכירת דירות ל"ל"ת...	שלוחה 5 חזרה להאזנה אחרונה בקו.
הכל בקו הארצי	
03-5-744-322	

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת כי תצא
כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)
בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

קרא מהחוקים!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה ל:

7183866@gmail.com

בחדר... ומדבר אל התמונה של אבא. ומבקש שיחזור. "שנתיים אחי שאבא נפטר הגיע הביתה איש נחמד אחד, ואמר לנו שיש אירגון שעושה יום כייף לילדים כמונו, כלומר יתומים. כייף גדול, מפליגים בספינה, עושים סנפלינג, מרחפים במצנחים ואפילו טסים במטוס בשמי הארץ. זה קסם לי מאד, והלכתי ליום הנהדר הזה עם האחים שלי, מה אגיד לך הרב לוי, מצד אחד היה עצוב לדעת ולראות כמה רבים הם היתומים, אך מצד שני דווקא יום הכייף המיוחד הזה נתן לי הרבה תנופה חיובית לכל השנה. נפגשתי שם עם מדריכים ואנשי צוות טובי לב ומאירי פנים, שהוסיפו לי הרבה חוזק ואמונה. להגיד לך שזה הפך אותי לילד שמח? לא ולא. גם כשאתה שמח... זה קורה לזמן קצר, ומהר מאד יש מי או מה שמזכיר לך שאתה חוזר הביתה אל מציאות קודרת, אל מציאות שונה משל כל ילד אחר.

"השנים חלפו להן, והרגשתי שאני בעצם לא ממצה את עצמי. אני חי ליד הלימוד, ליד אמא שלי, ליד החיים. אני כאילו עושה טובה לחיים שאני בכלל מתייחס אליהם, ליתר דיוק, הייתי אפאטי, אדיש, חסר מוטיבציה. תלמיד בינוני, חבר בינוני, ילד בינוני. לא מועיל ולא מזיק לא בשר ולא חלב, טיפוס פרווה שכזה. ומה שהחזיק אותי עם הראש מעל למים, זה היה אותו יום כייף פעם או פעמיים בשנה של האירגון המיוחד. והנה יום אחר מרגיש לידי הסיפור שלך על היתום, בגיל 40 עשה מפנה בריא ונכון בחיים שלו. והמילים שם מוזעזעות אותי, אני מרגיש שגם אני עלול להפסיד את חיי עם טעם של החמצה, של אכזבה. החלטתי להרים טלפון לאירגון שמארגן יום כייף ליתומים, ולבקש מהם שיכניסו גם אותי לסגל המדריכים, והם נענו לי, הם כנראה ידעו למה.

"נולדתי מחדש הרב לוי. זו השנה השניה שאני מדרך את היתומים החביבים הללו ביום כייף שלהם, ואני מרגיש כאילו נסגר מעגל, אני לא סתם עוד מדריך, אני יתום שגדל עם האירגון, ויש לי הרבה נסיון חיים כמו שלהם, ולכן יש לי מה לתת להם.

"בקץ האחרון ניגש אלי ילד בן שמונה חיבק אותי חזק ואמר לי כך: "תודה רוביק ממש נהדר היה היום. רכבנו על סוסים, נסענו ברכבת, שטנו על סירה בים... כל כך שמח עשיתם לנו, אבל רוביק אני יודע שאתם דואגים לנו, כי אנחנו יתומים... אתם מרחמים עלינו כי אנחנו בלי אבא או בלי אמא... אבל אני הייתי רוצה לעשות את כל הדברים היפים הללו עם אבא שלי... אתם לא יכולים להחליף את אבא שלי" אמר ומירר בכי...

"הוא קרע לי את הלב, היתום בן השמונה שאיבד את אביו ממחלה קשה רק חצי שנה לפני כן. אני שומע אותו, ואני מרגיש את עצמי, בקושי עשר שנים מפרידות ביני לבינו, ואני עמוס כבר בכל הטלטלות והבכיות והמכאובים, ואז לפתע חשתי מעין תעצומות נפש ממקור אלוקי, כאילו איזה כוח עלום מכניס לי מילים של אהבה וחמלה לפה, ומכריח אותי להשמיען לזאטוט המתוק הזה".

המשך בעמוד 4.

המשרד לענייני יתומים
קו הצלת חיים. 03-748-16-11
קו מניין הצעירים המודת שמעון 03-30-415-72

לתרומות וישועות: 1800-20-22-20

פיצוחי עישתי
כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות
חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
03-676-8181